

عنوان مقاله:

مدل تعالی پارک های علم و فناوری: مبتنی بر بستر زیست بوم نوآوری ایران

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت توسعه فناوری، دوره 10، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

عطاءاله هرندی - پژوهشگر مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران

وحید محمدی - پژوهشگر مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران

رضا دادفر - پژوهشگر مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور، تهران، ایران.

پیوند میرزائیان خمسه - دانشجوی دکتری مدیریت بازاریابی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در دو دهه اخیر شاهد رشد کمی پارک های علم و فناوری و تاثیرات مثبت آن ها بوده ایم. هم اکنون با توجه به بلوغ مفهومی و کمی پارک های علم و فناوری در کشور، نیازمند ارتقا و توسعه کیفی این بازیگران در زیست بوم نوآوری هستیم. هدف اصلی این پژوهش طراحی مدل تعالی پارک های علم و فناوری ایران با هدف توسعه نقش آفرینی شرکت های مستقر در اقتصاد دانش بنیان می باشد. مطالعه پیش رو با استفاده از رویکرد کیفی و با اتکا بر فلسفه تفسیری نمادین به دنبال استخراج چپستی مدل تعالی پارک های علم و فناوری در ایران است. در این راستا از استراتژی تئوری داده بنیاد به منظور تبیین استقرایی نظریه استفاده شده است. داده ها از طریق مصاحبه نیمه ساخت یافته با ۲۱ نفر از خبرگان دانشگاهی و اجرایی در زیست بوم نوآوری و از طریق نمونه گیری نظری تا رسیدن به نقطه اشباع نظری جمع آوری شده است. نتایج پژوهش نشان می دهند که پارک های علم و فناوری در ایران بیشترین ویژگی های مربوط به نسل اول و دوم پارک ها را دارند و در راستای تعالی می بایست به سمت پارک هایی با ویژگی نسل سوم و چهارم (ویژگی هایی مانند بهبود رفاه جوامع محلی، دارا بودن تیم های مدیریت حرفه ای، شکل دهی شهر دانش، مناطق ویژه نوآوری و پارک های دیجیتال) حرکت کنند

کلمات کلیدی:

پارک علم و فناوری، زیست بوم نوآوری، نسل های پارک علم و فناوری، اقتصاد دانش بنیان، خوشه های نوآوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708593>

